

ingediend op **1567** (2022-2023) – Nr. 3
17 mei 2023 (2022-2023)

Tekst aangenomen door de plenaire vergadering

van het voorstel van resolutie

van Tine van der Vloet, Vera Jans, Maurits Vande Reyde,
Ann De Martelaer en Ludwig Vandenhove

over nieuwe beleidsimpulsen voor assistentiehonden

Documenten in het dossier:

1567 (2022-2023) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Verslag

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° de unaniem aangenomen resolutie betreffende het opnemen van de assistentiehond in de refertelijst die als bijlage gaat bij het IMB-besluit van 13 juli 2001 is gevoegd (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 672/1-3) (IMB: individuele materiële bijstand);
 - 2° het onderzoek van Diepenhorst, Weijnen en Van Vree uit 2011, waarin gesteld wordt dat de assistentiehond een maatschappelijke meerwaarde vormt en de taak van de mantelzorgers kan verlichten;
 - 3° het antwoord in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding van het Vlaams Parlement van 8 maart 2022 van voormalig minister Wouter Beke aan Vlaams volksvertegenwoordiger Tine van der Vloet op de vraag om uitleg over het gebruik van assistentiehonden voor personen met een beperking (Vragen om uitleg VI.Parl. 2021-22, nr. 1989);
 - 4° het onderzoek dat het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) heeft gevoerd naar de meerwaarde van assistentiehonden, waardoor hulphonden en hoorhonden werden opgenomen in de refertelijst;
 - 5° de hoge kostprijs van assistentiehonden en het feit dat er in sommige gevallen geen tegemoetkoming is voor de gebruiker;
 - 6° het feit dat sommige assistentiehondenscholen die niet door de Cel Machtiging Assistentiehondenscholen (CELMA) gemachtigd zijn, toch pretenderen erkende assistentiehonden af te leveren;
 - 7° het Nederlandse onderzoek van De Vries en Scholten uit 2006, waaruit bleek dat 1 geïnvesteerde euro de samenleving tot 2,5 euro kan opleveren;
 - 8° de hoorzitting over assistentiehonden in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding van het Vlaams Parlement op 25 januari 2023;
- overwegende dat:
 - 1° de voormelde resolutie van 2016 gedeeltelijk is uitgevoerd;
 - 2° er jaarlijks voldoende middelen beschikbaar blijven in het begrotingsartikel voor hulpmiddelen en aanpassingen;
- vraagt aan de Vlaamse Regering om:
 - 1° de opname te regelen van de meldhond voor epilepsie- en diabetespatiënten, de PTSS-hond en de autismehond op de refertelijst van het VAPH, en daarnaast te onderzoeken welke honden verder nog in aanmerking kunnen komen voor opname in de lijst (PTSS: posttraumatische stressstoornis);
 - 2° aanvragen van gemachtigde assistentiehondenscholen vereenvoudigd te behandelen zodat drempelverlagend en efficiënter kan worden gewerkt;
 - 3° in samenspraak met de sector te onderzoeken hoe het refertebedrag van een assistentiehond meer in overeenstemming kan worden gebracht met de reële kostprijs van de hond;
 - 4° een wetenschappelijk onderzoek te bestellen dat nagaat welke noden en behoeften er bij gebruikers van assistentiehonden leven en dat, analoog aan het Nederlandse onderzoek van De Vries en Scholten, nagaat hoeveel 1 euro die in een assistentiehond geïnvesteerd wordt, de samenleving oplevert;
 - 5° te verankeren dat alleen gemachtigde assistentiehondenscholen de term assistentiehond mogen gebruiken voor hun getrainde honden en dat ook beter bekend te maken bij de gebruikers;
 - 6° te onderzoeken of een speciale erkenning via bijvoorbeeld een erkend certificaat in het leven kan worden geroepen voor therapie- en instellingshonden die afkomstig zijn uit een gemachtigde assistentiehondenschool;

- 7° in samenwerking met de gemachtigde assistentiehondenscholen een campagne op te zetten om nieuwe gastgezinnen aan te trekken waarin toekomstige assistentiehonden kunnen opgroeien;
- 8° met het beleidsdomein Onderwijs te onderzoeken of een kwalitatieve opleiding voor hondentrainers van potentieel gemachtigde assistentiehonden mogelijk is en de precieze kostprijs daarvan te onderzoeken;
- 9° de bekendheid van de mogelijkheden van assistentiehonden te vergroten bij de ziekenfondsen en andere betrokken partners zodat de drempels om een assistentiehond aan te vragen voor de gebruikers worden verlaagd en de kennis erover wordt verhoogd;
- 10° de volledige procedure voor de aanvraag van een assistentiehond toegankelijker te maken voor zowel de gebruikers als de betrokken actoren.